

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522200725
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8522200725.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Gabriely Világiovej v právnej veci žalobcov: 1. I. E., nar. XX.X.XXXX, B. S. X/XX, XXX XX G., 2. C.. W. E., nar. XX.X.XXXX. B. S. X/XX, XXX XX G., právne zastúpení JUDr. Michalom Murinom, advokátom so sídlom Nová Doba 497, 027 43 Nižná, proti žalovaným: 1. I. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. S. X/XX, XXX XX G., 2. S. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. S. X/XX, XXX XX G., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 5C/38/2022-33 zo dňa 25.5.2022 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcov v 1. a 2. rade na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 až 3 CSP. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma existenciu osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež to, že neodkladné opatrenie je opatrením výnimočnej povahy a povinnú stranu by malo obmedzovať len v nevyhnutnej miere. Žalobcovia žiadali, aby bola uložená povinnosť žalovaným v 1. a 2. rade zdržať sa konania, ktorým zasahujú do ich vlastníckeho práva k hnutelným i nehnuteľným veciam. Ako dôkaz predložili oznámenie o priestupku proti majetku, ktoré urobila žalobkyňa v 2. rade na príslušnom oddelení OOPZ + záznam z kamerového systému, ktorým mal dosvedčiť, že žalovaní sa pohybujú po vlastníctve žalobcov, a to dokonca aj s cudzími osobami. Účelom neodkladného opatrenia je poskytnutie súdnej ochrany v situácii, kedy je potrebný okamžitý zásah súdu, aby nedošlo k vzniku škody. Podľa názoru súdu prvej inštancie, žalobcovia neosvedčili potrebu bezodkladnosti úpravy pomerov a nebezpečenstva hroziacej ujmy. To, že žalovaná v 2. rade mala poškodiť visiaci zámok na bráničke plotu a spolu s cudzou osobou sa pohybovala po nehnuteľnostiach, ktoré sú vo vlastníctve žalobcov v 1. a 2. rade, nepostačuje na záver o možnosti vyhovieť podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súdu prvej inštancie základ chýbalo preukázanie takéhoto nároku. Žalovaní sú oprávnení z vecného bremena užívať predmetné nehnuteľnosti, čo sa aj v praxi deje. Žalobcovia predmetné nehnuteľnosti vzhľadom na nedorozumenia medzi nimi opustili, našli si náhradné bývanie a doposiaľ žiadne poškodenie, či už hnutelných alebo nehnuteľných vecí, patriacich do vlastníctva žalobcov v 1. a 2. rade preukázané neboli. Vzhľadom na to dospel k záveru, že nie je vhodné a možné takémuto návrhu vyhovieť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V konaní boli síce žalobcovia neúspešní, žalovaným však trovy konania nevznikli, preto rozhodol tak, že nepriznal žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia v 1. a 2. rade. Argumentovali tým, že v konaní 3C/16/2019, ktoré prebiehalo pred Okresným súdom Stará Ľubovňa, opakovane tvrdili, že zriaďuje sa vecné bremeno v prospech žalovaných v 1. a 2. rade len na jednu nehnuteľnosť, nie na okolité nehnuteľnosti. Predložili súdu dôkazy o tom, že ich práva a ochrana vlastníctva sú zo strany žalovaných narušované, porušované ich oprávnenia sa vzťahujú teda len na tú jednu nehnuteľnosť. Preto podali podnet na začatie trestného stíhania a súdu predložili aj fotografický záznam. Domnievajú sa, že súd prvej inštancie dôsledne nezistil skutočnosti, z ktorých bezosporu mal dospieť k záveru, že nárok žalobcov je dôvodný. Majú dojem z tohto rozhodnutia, že súd prvej inštancie ignoruje a priam šliape po právach vlastníka. Tieto okolnosti sú vadou v konaní, ktoré môžu vo vzťahu k odvolaciemu súdu mať za následok, aby vyhovel tomuto návrhu, resp. zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade nie je dôvodné. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Žalobcovia boli povinní preukázať, že návrh je dôvodný a existujú relevantné skutočnosti, ktoré by znamenali, že sú naplnené zákonom stanovené podmienky bezodkladnosti úpravy pomerov vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade.

7. Z obsahu podania a aj z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že v konaní medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovanými v 1. a 2. rade prebehlo konanie o zrušenie vecného bremena, ktorým žiadali žalobcovia zrušiť toto vecné bremeno vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade a v tomto konaní prebehlo aj konanie o vzájomnej žalobe žalovaných v 1. a 2. rade o vrátenie daru. Vec súdom prvej inštancie už bola rozhodnutá, o čom svedčí pripojený rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa 3C/16/2019 zo dňa 24.11.2021.

8. V tejto veci však je potrebné zdôrazniť, že aj z pohľadu odvolacieho súdu dôkazy, ktoré predložili žalobcovia, nie sú tými, ktoré by preukazovali výnimočnosť situácie a potreby nariadenia neodkladného opatrenia. Samotné oznámenie, ktoré podala žalobkyňa v 2. rade voči žalovanej v 2. rade a s pripojením kamerového záznamu ešte neznamená, že skutočne došlo k naplneniu zákonom predpokladaného dôvodu na to, že hrozí obava ujmy na strane žalobcov.

9. Z pripojeného kamerového záznamu je zrejmé, že je monitorovaný priestor okolia rodinného domu a tiež je potvrdené, že OOPZ D. P. prijala oznámenie žalobkyne v 2. rade.

10. Žalobcovia navyše poukazujú aj na okolnosť, že vo vyššie citovanom konaní, že žalovaní v 1. a 2. rade majú oprávnenie z vecného bremena len na jednu nehnuteľnosť, nie na okolie. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložili list vlastníctva č. XXX, k. ú. G., z ktorého ťarcha pre žalobcov a oprávnenie pre žalovaných vyplýva z časti C tohto LV, z ktorého ale nie je možné bez ďalšieho konštatovať, že vymedzené je toto právo vecného bremena len na jednu nehnuteľnosť. V časti A a B tohto listu vlastníctva sú vypísané viaceré nehnuteľnosti a nejaké vymedzenie tvrdené žalobcami vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade uvedené v tomto LV nie je.

11. V prípade neodkladného opatrenia ide o procesný inštitút, ktorý má osobitný charakter vyznačujúci sa najmä nevyhnutnosťou jeho vydania. Povinnosťou navrhovateľa je v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré hodnoverne osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z pojmu „osvedčenie dôvodnosti“ vyplýva, že v danom prípade ide o rozhodovanie súdu bez nutnosti vykonať dokazovanie, ako aj bez povinnosti zisťovať všetky konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné overiť pri vydávaní rozhodnutia vo veci samej. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 358/2021 zo 6. septembra 2021)

12. Samotná podstata neodkladných opatrení spočíva v tom, že neodkladné opatrenie predstavuje v zásade dočasné rozhodnutie, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá neodkladné opatrenie žiada, ohrozené. Neodkladné opatrenie má tak charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami sporu a má miesto vtedy, a je dôvodná obava, že nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorá by vytvoril nezvratný právny stav. Súčasne možno zhodnotiť, že nakoľko je neodkladné opatrenie inštitútom, ktorým sa poskytuje dočasná a hlavne rýchla ochrana práv a právom chráneným záujmom strany, ktorá neodkladné opatrenie navrhuje, na konanie a rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné aplikovať všetky zásady kontradiktórneho konania, ktoré sú typické pre sporové konanie (konanie vo veci samej), čo je dané tým, že uvedeným inštitútom sa má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a príslušný súd je preto povinný o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote, pričom pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva dokazovanie charakteristické pre sporové konanie, ktorými dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčuje. Vzhľadom na dočasnosť a zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuplatňuje ani zásada rovnosti strán sporu (ktorú treba vnímať aj v spojení so zásadou kontradiktórnosti a zásadou ústnosti) tak striktne ako v konaní vo veci samej. Z vyššie uvedených dôvodov a citovaných požiadaviek zákona a citovanej judikatúry, odvolací súd dospel v zhode so súdom 1. inštancie k rovnakým záverom, preto rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže žalobcovia neboli v odvolacom konaní úspešní a žalovaným do rozhodnutia odvolacieho konania žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).